

ANNO 1752. LVIII.

DAMNATIO

Et prohibitio cujusdam Folii continentis Theses, quas in Sorbona defendendas proposuit Joannes Martinus de Prades Sacerdos Molthalbanensis sub titulo: Hierusalem Caelesti. Quaesitio Theologica: Quis est ille, cujus in faciem Deus inspiravit spiraculum vitae? Gen. 27.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

COMMISSA Nobis a Salvatore Nostro JESU CHRISTO Gregis sui cura exigit, ut Animarum periculis & detrimentis, quae ex parvae doctrinae contatibus ad labefandam Christianam Fidem pertinens oriantur, Pastoralis sollicitudine, quantum cum Domino possumus, occurramus.

1. Cum itaque, sicut ad aures nostras pervenit, in lucem prodierit Folium quoddam quamplures continens Theses, quas in Sorbona defendendas proposuit Joannes Martinus de Prades Sacerdos Molthalbanensis sub titulo: Hierusalem Caelesti. Quaesitio Theologica: Quis est ille, cujus in faciem Deus inspiravit spiraculum vitae? Gen. 27. Nos hujusmodi nonnullis Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, alisque in Sacra Theologia Magistris examinandum commisimus; quorum censura audita atque perpena, Folium praedictum tanquam continens propositiones respective falsas, piam aurium offensivas, male sonantes, temerarias, erroneas, blasphemias, impias, haereticas proximas, haereticas, ac faventes Deistiarum, ac Materialistarum erroribus, auctoritate Apostolica, tenore praesentium damnamus, & prohibemus: ita ut nemo deinceps, cujuscumque gradus, & conditionis existat, etiam specialis, & specialissima notae dignus, vel poena excommunicationis latae sententiae ipso facto incurrendae, illud legere, retinere, vendere, aut imprimere, vel imprimi facere audeat, seu praesumat; sed sub eadem poena quicumque illud habent, Locorum Ordinarius, seu Inquisitoribus haereticae pravitatis, statim atque praesentis prohibitionis notitiam habuerint, exhibere teneantur; Hi vero exemplaria sibi se tradita, illico flammis aboleri curant. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

2. Ut autem eadem praesentes Litterae ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illorum ignorantiam allegare possit; Volumus, & auctoritate praedicta decernimus, illas ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Cancellariae Apostolicae, nec non Curiae Generalis in Monte Citorio, & in Acie Campi Florae de Urbe per aliquem ex Curatoribus nostris, ut moris est, publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui; Sic vero publicatas, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde asserere, ac arctare, ac si unicuique illorum personaliter notificatae, ac intimatae fuissent; & ipsarum praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu a cujus Notarii publicis subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eandem prorsus fidem tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum haberi, quae haberentur eidem praesentibus, si exhibitae forent, vel ostense.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub anno Piscatoris die xxii, Martii MDCCCLII. Pontificatus Nostri Anno XII.

D. Card. Passioneus.

Publica eodem die Mense, & Anno.

Folii censura, damnatio, & prohibitio

Publicatio, et fides habenda praesentium Transumptis

Dat. die 22. Martii 1752.

VATICANAE BASILICAE

PONT. A. XII. LIX.

Et illius Archiepiscopi, Capituli, & Cleri praecipua Privilegia & Jura recensentur, instaurantur, & Apostolica auctoritate confirmantur; iisdemque nova Privilegia, & gratiae conceduntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD honorandam memoriam Beatissimi Apostolorum Principis, cujus praedicatione Urbs haec ad Christi fidem conversa Martyrio consecrata, Sepulcro illustrata est, cujus patrocinio stabilitatem, cujus auctoritate in universa Ecclesia primatum obtinet, incenso jam pridem animo ferebamur; non solum ob debitum gloriosissimo Ecclesiae Principi venerationis obsequium, quo temoti plerique Praedecessores Nostri Romani Pontifices, ad tuendum augendumque Vaticanam Basilicam splendorem ac decus ejusdemque jura & ornamenta amplificanda, operam auctoritatemque suam quadam veluti pietatis & magnificentiae contentione, conferre certarunt; verum etiam peculiari devotionis nostrae studio impulsu, & jucundissima illius temporis recordatione, quo, inter ejusdem Basilicae Canonicos adscripti, coram Beati Apostoli Confessione, Omnipotenti Deo in Hymnis & Cantibus Matutinum Vespertinumque Sacrificium laborum nostrorum ineffabili affectu suavitatis obtulimus. Et quavis hujusce animi nostri erga Beati Petri Apostoli honorem & cultum, ipsiusque Ecclesiae decorem atque utilitates magnopere propensi, plures atque perspicuas jam ediderimus significationes: quum tamen eas probe nosceremus cum amplissimis beneficiis a plerisque Praedecessoribus nostris in eadem Basilicam effuse concessis, nullo modo esse comparandas, vehementer optabamus aliquam Nobis occasionem praebere, qua Nobis liceret illustre aliquid amoris studique nostri in ea statueret monumentum, supra dignum auctoritate, quam inscrutabilis Dei providentia Nobis cum Apostolici culminis hereditate concessit: ut sicuti assidua quondam erga B. Apostolorum Principem ministerii nostri extiterunt obsequia, ita, dum ad ipsius successiones fastidium, meritis licet imparibus, erecti fumus, collata Nobis potestas in ejusdem honorem aliqua saltem ex parte referretur: ipsiusque Ecclesiae, quae olim officiosam filii pietatem in Nobis experta fuit, paternam nunc charitatis nostrae fructus in se derivari sentiret.

1. Itaque memoria repetentes, pro ea notitia, quam de Vaticanam Basilicam rebus, ex diuturna munerum ab ejus Capitulo Nobis in junctura administratione, olim acquisivimus, complura ipsi jura & privilegia existere, diversis temporibus & titulis, jure meritoque ipsi tributa; quorum aliqua, ad ipsius Basilicae decus, clariori in luce collocanda, aliqua vero nonnullam aliorum controversis, frustra licet, impetita, novo tandem Apostolicae confirmationis robore confirmabilia viderentur; Idcirco plerisque & illustrioribus ejusdem Basilicae praerogativas Nobis ob oculos representari justissimum, earumque origine, usu, & possessione mature perpena, nec non ipsarum cum iustitia & Canonicis legibus consonantia penitus perpena, plures ex illis, licet firmissimis titulis, & non interrupta possessione fundatas, hac nostra perpetuo valitura Constitutione expresse complecti; nonnullas vero, praesentibus quas aliquando in dubium revocari contigerat, Apostolicae potestatis plenitudine asserere & confirmare; alias demum Motu proprio, non ad alicujus oblatam Nobis petitionis instantiam, sed ex mera nostra liberalitate, & certa scientia, ac voluntate, eidem Basilicae, ejusque Archiepiscopo, Capitulo, & Clero, ex integro tribuere, & concedere decrevimus, prout in Domino judicavimus salubriter expedire.

2. Et quoniam amplissima honoris praerogativa quibus complures ex Praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus Vaticanam Beati Petri Basilicam tan-

Præcipua Basilicae auctoritate confirmantur.

Gratus Pontificis auctoritate confirmantur.

Jura & privilegia Basilicae memoriae repetit & expendit.

Et partim confirmantur, partim revocantur, deinceps in integrum.

Præconia Basilicae auctoritate confirmantur.

BULLARIUM.

PONT. A. XII.

tanquam dilectam Sponsam, ac splendidissimam Apostolicam dignitatem Sedem, cumularunt, eorum Apostolicis litteris, ac perennis monumentis consignata reperitur; praecipua vero ipsius Basilicae jura, privilegia, atque statuta, quorum complexum ejusdem status, dignitas, & regimen consistit, plurimum quoque Romanorum Pontificum cura & sollicitudine jam dudum constituta & coordinata noscuntur; novissime vero a fel. record. Decessore nostro Clemente Papa XI. per Apostolicas litteras sub Anno Piscatoris die V. Septembris Anno MDCCII. datas, in genere confirmata fuerunt; Nos quoque generaliter praedicta omnia jura, privilegia, exemptiones, praerogativas, gratias, & indulta quaecumque, memoratae Basilicae, ejusque Capitulo & Canonicis, a praesentibus Praedecessoribus nostris quomodolibet concessa, & respectu confirmata, consuetudines quoque, atque statuta, dummodo sint in usu, nec sint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, neque posterioribus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aut sacris Canonibus, vel Conciliis Tridentini Decretis adversentur, auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus & approbamus, illisque in violabili Apostolica firmitate robor adjicimus; salva tamen auctoritate Archiepiscopi, & Capituli, in his, quae ab ipsorum arbitrio, & facultatibus pendere dignoscuntur; eademque jura, privilegia, gratias, & indulta hujusmodi semper firma, valida, & efficacia existere & fore, suoque plenarie & integre effectu sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quodcumque spectabit, perpetuis futuris temporibus, in omnibus & per omnia volumus suffragari.

3. Ac perpendentes cum recolendae mem. Praedecessoribus nostris Innocentio III. Gregorio IX. ac Innocentio VI. minime conveniens esse, ut in praedicta Vaticana Basilica, quae speciale Sedis Apostolicae membrum, ac Pontificiae dignitatis ornamentum & domicilium existit, ullus omnino, praeter auctoritatem Romani Pontificis, aliquam sibi vindicet potestatem, propterea ipsam Basilicam, ejusque Basilicam, ac Seminarium, nec non pro tempore existentes illius Capitulum, & Canonicos, Beneficiarios, Clericos, Ministros, & Seminariorum praedicti Alumnum, aliasque personas ejusdem Basilicae servitio pro tempore addictas, durante servitio hujusmodi, & in his, quae ad praedictum servitium pertinent, ab omni & quacumque superioritate, obedientia, correctione, visitatione, gubernio, aut alia quavis spirituali jurisdictione tam ordinaria, quam delegata, cujuscumque Superioris, ac etiam pro tempore existentis nostri & Romanorum Pontificum Successorum nostrorum in Urbe ejusque Districti Vicarii in spiritualibus Generalis auctoritate & tenore praedictis eximimus, & perpetuo exemptos esse & fore decernimus; Illosque sic exemptos, Nobisque & Sedi Apostolicae immediate subditos, sub speciali nostra, & praedictorum Successorum nostrorum tutela & protectione recipimus, & immutabiliter confirmamus.

4. Jurisdictionem autem quoad praemissa in spiritualibus Ordinariis in eadem Basilicam, ejusque Seminarium, Canonicos, Beneficiarios, Clericos, Alumnum, Ministros, aliosque omnes ipsi quomodolibet inservientes, una cum omnibus & singulis jurisdictionibus, potestatibus, & privilegiis, exemptionibus, libertatibus, praerogativis, antelationibus, indultis, auctoritatibus, & facultatibus, quae alias per fel. rec. Paulum III. Pium IV. Sixtum V. Paulum etiam V. Urbanum VIII. Clementem IX. Clementem XI. & alios quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, bon. mem. Alexandro Cardinali Farnesio, & successore Evangelista Cardinali Consentino, ac Scipioni Cardinali Burghesio, & Francisco Cardinali Barberino, ac Carolo Cardinali etiam Barberino, & Francisco Cardinali Nerlio, ac Hannibali Cardinali Albano Sancti Clementis, respective nuncupatis, dum viverent, didicimus Vaticanam Basilicam Archiepiscopo, nuper vero per Nos ipsos dilecto Filio nostro Henrico Tituli Sanctae Mariae in Porticu nuncupatae, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbytero Cardinali, Ducem Eboracensem, Archiepiscopatuum ejusdem Basilicae ex concessione, & dispensatione nostris in

Jura, privilegia, & consuetudines Clem. XI. confirmata in genere, pari modo confirmantur.

Subjectionem Basilicae immunitatem Sedi praerogativas adhibuit.

1752 cum personis omnibus ejus servitio addictis.

Jurisdictionem spirituales Archiepiscopi, presbytero antiquum confirmantur.

Commendam ad sui vitam obtinenti, ac eorum singulis, tanquam dilectae Basilicae Archiepiscopis, & quoad Basilicam & Ecclesiam praedictam, etiam illorum personae intuitu, vel ad eorum vitam dumtaxat in genere vel in specie concessa sunt, & concedi consueverunt; volumus in posterum ipsius Archiepiscopo praedicto nunc existenti, ejusque in perpetuum in Archiepiscopatu dignitate Successoribus, tam per se ipsos, quam per suos respectu Vicarios ab illis pro tempore deputandos, auctoritate Apostolica exercenda, praesentium litterarum mansuro vigore competere; itaut futuri pro tempore Vaticanam Basilicam Archiepiscopi, vigore litterarum Apostolicarum super concessione Commendae didi Archiepiscopatibus, seu illius collatione & provisione, expeditur, statim post adeptam pacificam ejusdem Archiepiscopatus possessionem, hujusmodi spirituale jurisdictionem, tanquam Archiepiscopatus Dignitati perpetuo annexam, non potestatem, sed potestatem, ad dignitatem, ad quod praemissas nos atque personas exercere; servata postquam.

5. Proindeque, ut iidem Canonici, Beneficiarii, Clerici, Alumni, & Ministri praedicti, ab eodem Archiepiscopo, ejusque in Archiepiscopatu dignitate pro tempore Successoribus quibuscumque, quatenus Episcopali character praediti sint, vel de ipsorum licentia tantum, ne alias, a quocumque Catholico Antistite gratiam & communionem Sedis Apostolicae habente, per eum, eosque deputando, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines promoveri, & tam ipse Archiepiscopus, ejusque in Archiepiscopatu dignitate Successores, quam Antistites ab eo deputati, eisdem Canonicos, Beneficiarios, Clericos, Alumnum, & Ministros, re ipsa actu inservientes, ut supra, ab eodem nostro, vel Successorum nostrorum, aut nostri in Urbe, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus Generalis, vel cujusvis alterius, etiam eorum originis, Ordinarii licentia, dimissio, aut examine; Convictores vero Seminariorum praedicti, accedentibus ipsorum respective Ordinarium licentia, ac dimissio, litteris, ad praemissos omnes Ordines, servatis de jure servandis, promovere licite possint ac debeant, praesentium tenore perpetuo concedimus & indulgemus.

6. Idcirco idem Archiepiscopus, ejusque Successores Archiepiscopi praedicti, ex ejusdem Capituli gremio tres aut plures pro tempore Examinatores, in Sacra Theologia, vel in Jure Canonico Magistros, sive Doctores, deputare possint, ac debeant, quorum numerus sit, praedictos Canonicos, Beneficiarios, Clericos, Alumnum, sive Convictores, ut supra, atque Ministros, ad quemcumque, etiam Sacrum & Presbyteratu Ordinem promovendos, sive ordinandos, juxta Concilii Tridentini Decreta, examinare, atque probare, prout haenus laudabiliter factum esse novimus; & Nos ipsi, dum ejusdem Basilicae Canoniconum officinebamus, plures annos hujusmodi Examinatores obtinere volumus. Idemque pro tempore Archiepiscopus possit cum praedictis Canonicis, Beneficiariis, Clericis, Alumnum, alisque praedictae Basilicae inservientibus, super observantia interstitiorum ad Ordines praedictos suscipiendos, iustis de causis, dispensare; atque ipsis, in quolibet Ordine constitutis, ministrandi, celebrandi licentiam tam in praedicta Basilica, quam in quibuslibet aliis Saecularium, aut Regularium Ecclesiis in Urbe & extra Urbem, per Litteras Dimissoriales, quas quidem tam ab ipsis Archiepiscopis, quam ab eorum pro tempore Vicariis con-

ANNO 1752.

Ordinationes ad quosvis Ordines minores & majores privative & liber illi affertur pro omnibus Basilicis additis.

Ac etiam pro Seminariorum Convictoribus, necedente eorum Ordinarii licentia, & dimissio.

Examinatores & gremio Capituli deputandos de more constituit.

te.

ANNO 1742. factas atque subscriptas, ubique admittendas fore de-

cernimus, valeat importari. §. 8. Item Consecrationes Altarium ejusdem Basilicæ, nec non Ecclesiarum, quæ inter ipsius Basilicæ membra connumerantur, & Altarium in ipsis existentium, sacrorum quoque utensilium ac vestimentorum benedictiones, ab eisdem Archiepiscopis, sive ab eorum Vicariis Episcopis, aut aliis Antistitibus, vel etiam, quoad ea in quibus Sacra Olea non adhibentur, ab aliquo ex Canonicis prædictæ Basilicæ Presbytero, de ipsorum tamen Archiepiscoporum mandato & delegatione, fieri possint; ac demum tam Ordinatio- nes prædictas, quam cætera Pontificalia munia sive functiones, ab eodem Archiepiscopo nunc existente, eisque in Archiepiscopatu dignitate Successoribus quibuscumque, sive per se ipsos, sive per suos respectivè Vicarios, qui Episcopali charactere sint insigniti, ac etiam per alios Episcopos, Archiepiscopos, aut Patriarchas de gremio Capituli, vel his deficientibus, etiam per alios extraneos Antistites quoscumque, de licentia tamen ipsius Archiepiscopi, in præfata Basilicâ tantum exerceri posse, perpetuo statuimus, atque decernimus. Quin etiam, vacante hujusmodi Archiepiscopatu dignitate, omnia Pontificalia munia hujusmodi, sive functiones, exceptis Ordinationibus prædictis, & excepta collatione Sacramenti Confirmationis, de quo inferius agemus, pro rerum & temporis opportunitate, de Capituli dumtaxat licentia, ab aliquo Antistite, ut præfertur, de ejusdem Capituli gremio, atque etiam ab extraneo, si ab Episcopo de ipsius Capituli gremio impleri nequeant, in eadem Basilicâ pariter exerceri posse concedimus; Innovantes insuper, & perpetuo confirmantes Prædecessorum nostrorum Innocentii VI. & Urbani V. Privilegium, quo eandem Basilicam sanguinis aut seminis effusione forte violatam, a Canonico Altaris, seu antiquiori Canonico in Presbyteratus Ordine constituto, cum aqua tamen ab aliquo Antistite rite benedicta, reconciliari posse indulsimus.

§. 9. Præsertim vero veterem observantiam, plurimum Romanorum Pontificum, ac potissimum Joannis XIX. Benedicti IX. Innocentii III. & Gregorii IX. vigentem ad hunc diem privilegium & concessionibus inducimus, ac perpetuo usum, & immemorabili consuetudine firmatam, qua in eadem Basilicâ singulis annis Feria V. in Cæna Domini, tum sancta Infirmorum Catechumenorum Olea, tum etiam Sacrum Chrisma, ab ipsius Archiepiscopo, sive hujus pro tempore Vicario in Episcopali gradu constituto, vel ab alio Antistite, de Archiepiscopatu prædicti licentia, rite conficit, & benedicit, pluribusque Ecclesiis Parochialibus, tam ejusdem Vaticanæ Basilicæ Filialibus, quam aliis quibusdam non Filialibus, distribui consuevit, auctoritate nostra confirmamus, & quatenus opus sit, presentium tenore innovamus, & in perpetuum stabilimus; volentes, ut omnes & singuli Rectores vel Parochi sive Curati Ecclesiarum, tam videlicet earum, quas inter prædictæ Basilicæ Filiales infra recensibimus, aliarumque, si quæ sunt, aut in posterum Filiales existant, quam aliarum quomodolibet eidem Basilicæ subalternarum, præsertim Sanctæ Mariæ in Transpontina nuncupatæ, & tam Ecclesiæ, quam Hospitalis S. Spiritus in Saxia; & cæterarum omnium, quæ vel expressis Prædecessorum nostrorum legibus, vel recepta consuetudine ad id teneantur, hujusmodi sacrorum Oleorum consecrationem in die Cæne Domini, nec non Benedictionem Pontis Baptisterii in Sabbato Sancto, & in Vigilia Pentecostes, singulis annis, ut præfertur, interesse, vel si ipsi legitimo impedimento detenti fuerint, alios respectivè Presbyteros ad ipsorum vices in hujusmodi sacris Functionibus decenter sustinendas, mittere; idemque Rectores vel Parochi seu Curati Olea prædicta ab ipsa Basilicâ quotannis in sacros Ecclesiarum suarum usus aservanda ad id tendere recipere, teneantur; & quatenus opus sit, opportunitate præceptis & penis, arbitrio Archiepiscopati statuentis, adigantur. Neque vero propter hujusmodi præsentiam ab ipsi præfictam, vel propter prædictorum sacrorum Oleorum receptionem, ab ullo quomodolibet, sive judicialiter, sive extrajudicialiter molestari possint, vel ad aliam quamcumque Ecclesiam aut Basilicam pro-

hujusmodi præsentiam præstanda accedere, aut prædicta sacra Olea ab alia quolibet recipere compellantur.

§. 10. Huic porro juri sacrorum Oleorum & Chrismatum consecrandorum, consequens est, ut Sacramentum Confirmationis in ipsa Basilicâ, & ab illius pro tempore Archiepiscopo, sive ab illius Vicario Episcopo, aut etiam de ipsius licentia, ab alio quolibet Antistite, ministrari & confecti possit. Quod quum eidem Archiepiscopo ab antiquissimis temporibus licuisse constet, & quidem, quod attinet ad personas ejusdem Basilicæ ministeriis addictas, illique adu inferentes, in contradictorio quoque judicio coram Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum habito, eidem Archiepiscopo, sive per se, sive per alium ab ipso deputatum, indiffinitè licere definitum fuerit, cum subsequente contradicentium acquiescentia, Nos hujusmodi Resolutionem sive Decretum a tunc existentibus Congregationis prædictæ Cardinalibus die XV. Februarii anni MDCLXVIII. latum, & a fel. rec. Prædecessore nostro Innocentio Papa X. approbatum, mox etiam a recor. mem. Clemente Papa X. Prædecessore pariter nostro per Literas in forma Brevis die XXVIII. Junii anni MDCLXXV. editas, iterum confirmatum, quatenus prædictam Archiepiscopatu facultatem admittit, auctoritate quoque nostra roboramus, & quoad prædictos Basilicæ Vaticanæ Ministros eidem actu ministrantes & inservientes, ejusdemque pro tempore Archiepiscopi jurisdictioni in spiritualibus subiectis, debet executioni demandari, ac perpetuo inviolabiliter observari præcipimus. Quod vero spectat ad alias personas, quæ neque sunt de ipsius Vaticanæ Basilicæ proprio, aut illius servitiis addictæ, neque Archiepiscopi prædicti jurisdictioni subfunt, plenissime Nobis cognita atque perspecta est lis & controversia, quæ diu agitata fuit, quæque adhuc indicis pendet, super iure conferendi Sacramentum Confirmationis personis hujusmodi in Vaticana Basilicâ. Ex quo siquidem recor. mem. Prædecessoris nostri Clementis Papæ XI. beneficio in eadem Basilicâ Canonatum & Præbendam adepti fuimus, quum ipsius Archid. præfatorum Nobis a Capitulo demandata fuisset, id munus per annos quatuordecim, nimirum usque ad nostram promotionem ad Anconitanam Ecclesiam, retinimus. Cumque propterea Nobis a prædicto Clemente XI. Prædecessore in junctum fuisset, ut quæcumque ad hujusmodi Confirmationis negotium coram diversis Judicibus vario eventu discussum pertinerent, in unum redacta, eidem consideranda exhiberemus, vel potius ea, quæ olim ipsiusmet Pontificis tunc in minoribus ejusdem Basilicæ Vicarij, deindeque Canonici, opera ac studio digesta & ordinata fuerant, eidem in memoriam revocemus; Nos quidem omnibus investigatis atque collectis, totam ipsi exposuimus rationum summam, ob quas contendebatur licitum esse in Ecclesia S. Petri in Vaticano Sacramentum Confirmationis omnibus Civitatem Leoninam usque ad Septimianum incolentibus, idemque Sacramentum recipiendi causa ad ipsam Ecclesiam confluentibus conferre. Quarum rationum momenta, quum olim anno MDCLXXI. Congregatio S. R. E. Cardinalium, ac Romanæ Curie Prætorum ad cognoscendas causas in Apostolica Visitatione occurrentes deputatorum agnovisset, ac decreto edito comprobasset, hujusmodi Decretum ab Urbano Papa VIII. confirmatum fuerat per Literas in forma Brevis datas die XV. Januarii Anni MDCLXXII. Et quatenus deinceps concessa adversus hæc Urbani literas aperiitione oris, causaque ad aliam Congregationem ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum delata, resolutio prodidisset, quæ hujusmodi facultatem limitavit & coarctavit ad eas tantum personas, quæ in ministeriis ipsius Basilicæ, ut supra diximus, actu inservirent, atque hæc pariter resolutio a Clemente Papa X. per speciales Literas in forma Brevis confirmata fuisset; nihilominus adversus has quoque literas aperiitione oris concessa fuerat a venerab. mem. Innocentio Papa XI. sub die XXIV. Junii anni MDCLXXXV. cujus obtinenda in primis auctor extitit ipse Prædecessor Clemens XI. dum in eadem Vaticana Basilicâ,

ut supra diximus, Vicarii munus exercens, Archiepiscopi & Capituli preces atque rationes eidem Innocentio XI. supplicii Libello a se diferte exarato, porregerat. Cum autem post hæc, hujusmodi controversia, quæ ad eandem Congregationem Concilii Tridentini, rescripto ejusdem Innocentii XI. Prædecessoris remissa fuerat, usque ad ipsius Clementis XI. Pontificatus interitum conquevisset, in animo quidem ipsi erat, pro sua sapientia & auctoritate, tunc eam dirimere, sineque debito terminare. Sed quoniam gravissimorum negotiorum, quæ supervenerunt, cura & sollicitudine detentus, ipse id, quod optabat, præstare non potuit; integrum Nobis reliquit, aliquam hujusmodi controversiæ in perpetuum extinguendæ rationem excogitare. Quam quidam, matura deliberatione præhabita, presentium tenore edicimus, & promulgamus, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine in posterum observari mandamus: In primis videlicet prædictam controversiam, litem, & causam, inter dilectos filios Capitulum & Canonicos S. Joannis in Laterano ex una, & Archiepiscopatum, Capitulum, & Canonicos S. Petri in Vaticano Patriarchalium Urbis Basilicarum ex altera partibus, super jure & facultate conferendi Sacramentum Confirmationis in prædicta Vaticana Basilicâ, coram præfata Congregatione Concilii Tridentini, vel in alio quovis Tribunali coram quocumque Judge, & in quacumque instantia pendente (cujus statum, merita, & alia quæcumque etiam de necessitate juris, vel facti omnino exprimenda, nec non utriusque Capituli & Ecclesiarum prædictarum jura, privilegia, indulta, concessionis, & literas Apostolicas, eorumque plenos & integros tenores, presentibus pro sufficienter expressis, ac etiam de verbo ad verbum inferitis haberi volumus) Motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis, harum serie ad Nos advocamus, penitusque & omnino suppressimus, perpetuoque desuper silentium prædictis partibus, a lisisque quibuslibet in præmissis aliquid seu interesse habentibus, vel habere prætendentibus, imponimus, atque occludimus.

§. 11. Volumus autem, Sacramentum Confirmationis in Lateranensi quidem Basilicâ perpetuis futuris temporibus de more administrari a Cardinali pro tempore Romani Pontificis in urbe ejusque districto Vicario in spiritualibus Generali, vel ab ipsius Vicegerente, aut ab alio Antistite, quem ipse Vicarius prædictus, pro suo arbitrio, ad id deputaverit, idque toties, quoties, quibusque temporibus, atque diebus ipsi Vicario opportunum videbitur. Sed insuper modo & pro tempore existentis S. R. E. Cardinali Vaticanæ Basilicæ Archiepiscopo, non tam ratione veterum titulorum, jurium, privilegiorum, atque consuetudinum, quæ tamen Nobis plene cognita esse supra memoravimus, quam vigore nove hujus concessionis, quam motu proprio ipsi, ejusdemque in Archiepiscopatu dignitate Successoribus quibuscumque, de Apostolica liberalitate tribuimus, presentium tenore perpetuo concedimus & indulgemus, ut singulis annis infra Octavam Natalitiæ Solemnitatis Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli principalium hujusce Urbis Patronorum, singulis videlicet septem diebus dictam Solemnitatem immediate sequentibus, in prædicta Vaticana Basilicâ, per se ipsum, si ipse Episcopali gaudeat charactere, sin minus, vel etiam si ipse aliquo impedimento detineatur, per suum Vicarium Episcopum, aut per alium Antistitem de gremio Capituli, vel, his deficientibus, etiam per alium quemlibet Antistitem ab ipso deputandum, omnibus & singulis non solum Vaticanæ Basilicæ inferentibus, atque ipsius Archiepiscopatu jurisdictioni, ut præfertur, subiectis, & non solum ex civitate Leonina nuncupata, aut ex Septimiano prædictis, sed etiam ex ceteris Urbis Regionibus quibuscumque, & alias undecumque in hunc finem confluentibus, Sacramentum Confirmationis perpetuis futuris temporibus administrare & conferre libere & licite possit & valeat.

§. 12. Quia in re non tam nostro erga prædictam Vaticanam Basilicam amori studioque indulgemus; nec eo tantum consilio ad id adducimur, quo Sanctorum Apostolorum cultum in hac Alma Urbe magis magisque augeri, eorumque Festivitatibus Octavam in ipsa Urbe solemniter celebrari cupientes, Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. III.

PONT. A. XII. Casum denique istam ad hæc indicium san. de hinc statuit.

aliis nostris Apostolicis Litteris pridie Kalendas Aprilis an. MDCCCLIII. datis plura prescriptum per eos dies a singulis Romanæ Curie Ordinibus, & Clerici, Populique coëdibus adimplenda; sed peculiari quadam ratione movemur, quam Nobis sacre antiquitatis monumenta suppeditant; ut scilicet in ea Basilicâ, in qua & olim, ex prædictorum Romanorum Pontificum delegatione, Sacramentum Baptismi solemniter in Sabbato Sancto administratum fuisse constat, & nunc etiam, ex veteri approbataque consuetudine, de qua inferius verba faciemus, baptismus idem omnibus indiffinitè, & quolibet anni tempore confertur, in eadem etiam Sacramentum Confirmationis; quod olim regeneratis statim post baptismum conferebatur, aliquibus saltem anni diebus, omnibus pariter optantibus, ab ipsius Basilicæ Archiepiscopo, vel ab alio, ut præfertur, ab eo deputato, vigore specialis concessionis, & peculiaris privilegii eidem impertiti a Romano Pontifice, sub cuius immediata jurisdictione prædicta Basilicâ existit, administrari possit atque confecti. Hac accedit quod sicuti gloriosissimi Apostoli Petrus & Joannes in ipsis Ecclesiæ nascentis exordiis, primi ab Apostolico Collegio adhuc Hierosolymis agente in finitimas Regiones ablegati fuerunt, ut per eorum ministerium, & manum impositionem novelli credentes acciperent Spiritum Sanctum, quemadmodum Liber Actuum testatur; ita maxime congruum Nobis visum est; ut in duabus Patriarchalibus Romanæ Urbis Ecclesiis, quæ in eorumdem Apostolorum honorem atque memoriam Omnipotenti Deo dicatæ ceteris Urbis & Orbis Ecclesiis dignitatis & gloriæ prærogativa antecellunt, Castellum Charismatum fontes ad perennem Ecclesiæ edificationem Christifidelibus perpetuo patere.

§. 13. Ut autem omnia, quæ ad prædicti Sacramenti administrationem pertinent, rite recteque impleantur atque serventur, volumus atque præcipimus, ut in eadem Vaticana Basilicâ, & in loco ad id deceter aptato inter Altare Cathedralis S. Petri, ejusque Confessionem, vel alibi, pro rerum & temporis opportunitate, intra eandem Ecclesiam, singulis prædictis diebus, horis antemeridianis, & ad populi commodum opportunis, Sacramentum Confirmationis administraretur; præmissa semper in singulis diebus hujusmodi, ad instructionem Confirmandorum, apta & gravi oratione, per aliquem de Clero Vaticano, quem præfatus Cardinalis pro tempore Archiepiscopus ad id deputaverit, peragenda, super ipsius Sacramenti sanctitate atque præfentia. Et sicut hæcenus regestum eorum, qui in ipsa Basilicâ confecti fuerunt, ab Archid. Capitularis Custode servare consuevit; ita ab eodem in posterum authenticum omnium Confirmatorum hujusmodi Regestum in ipso Archivo diligenter retineatur, & aservetur; ex quo, ad petentium instantiam & opportunitatem, authentica pariter Testimonia, seu Fides, extrahi possint, atque uno verbo omnia & singula observentur, & impleantur, quæ circa collationem & administrationem Sacramenti Confirmationis, providis Ecclesiæ regulis præscripta reperuntur.

§. 14. Baptismi vero Sacramentum in eadem Vaticana Basilicâ non solum Infantibus intra peculiaribus ipsius Parochiæ finibus in lucem editis; sed, ut in superius innuimus, aliis etiam quibuslibet, tam in Urbem, quam extra illam natis (quorum quidem plurimos, ob venerationem Baptismi Apostolorum Principis, ab ipsius parentibus ad ipsius Ecclesiam baptizandos deferri constat) libere & licite administrari, tum veteri omnium ferme secularum usu & observantia receptum est; tum etiam in sacris Visitationibus, & præsertim in ea, quam anno MDCCXXV. fel. rec. Urbano Papa VIII. in dicta Basilicâ peregit, ac præterea judiciali definitione Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die XV. Maji anni MDCC. edita, agnitum fuit, atque firmatum, & Nos demum hujus solite Constitutionis vigore id ipsum indubitanter atque perpetuo servari volumus, atque decernimus.

§. 15. At quoniam non ignoramus, nonnullos aliorum taliquando ex aliarum Urbis Ecclesiarum Parochiis sive Curatis, vel de suorum jurium conservatione plus nimio sollicitos, vel etiam contra prædicta Decreta pernicaciter obfirmatos, vetas hoc Vaticanæ Basilicæ.

Attamen spectabile id Privilegium esse declarat. Rom. Pontif. sub cuius immediata jurisdictione prædicta Basilicâ existit.

Idemque ea occasione fecit. in eadem præf. Basilicâ.

PONT. A. XII.

Ius prius antiquum Confirmationis Sacramenti conferendi ad examen revocatur.

Ad Basilicam inferentibus quod attinet, illud probat, & confirmat.

Pro reliquis Archiepiscopatu jurisdictioni non subiectis, controversiam fore, & esse adhuc decidendam.

Causa impetrata quæque postulat, rem extantem tenet.

Idemque hanc præf. tem proposuit.

ANNO 1748.

aliis nostris Apostolicis Litteris pridie Kalendas Aprilis an. MDCCCLIII. datis plura prescriptum per eos dies a singulis Romanæ Curie Ordinibus, & Clerici, Populique coëdibus adimplenda; sed peculiari quadam ratione movemur, quam Nobis sacre antiquitatis monumenta suppeditant; ut scilicet in ea Basilicâ, in qua & olim, ex prædictorum Romanorum Pontificum delegatione, Sacramentum Baptismi solemniter in Sabbato Sancto administratum fuisse constat, & nunc etiam, ex veteri approbataque consuetudine, de qua inferius verba faciemus, baptismus idem omnibus indiffinitè, & quolibet anni tempore confertur, in eadem etiam Sacramentum Confirmationis; quod olim regeneratis statim post baptismum conferebatur, aliquibus saltem anni diebus, omnibus pariter optantibus, ab ipsius Basilicæ Archiepiscopo, vel ab alio, ut præfertur, ab eo deputato, vigore specialis concessionis, & peculiaris privilegii eidem impertiti a Romano Pontifice, sub cuius immediata jurisdictione prædicta Basilicâ existit, administrari possit atque confecti. Hac accedit quod sicuti gloriosissimi Apostoli Petrus & Joannes in ipsis Ecclesiæ nascentis exordiis, primi ab Apostolico Collegio adhuc Hierosolymis agente in finitimas Regiones ablegati fuerunt, ut per eorum ministerium, & manum impositionem novelli credentes acciperent Spiritum Sanctum, quemadmodum Liber Actuum testatur; ita maxime congruum Nobis visum est; ut in duabus Patriarchalibus Romanæ Urbis Ecclesiis, quæ in eorumdem Apostolorum honorem atque memoriam Omnipotenti Deo dicatæ ceteris Urbis & Orbis Ecclesiis dignitatis & gloriæ prærogativa antecellunt, Castellum Charismatum fontes ad perennem Ecclesiæ edificationem Christifidelibus perpetuo patere.

§. 13. Ut autem omnia, quæ ad prædicti Sacramenti administrationem pertinent, rite recteque impleantur atque serventur, volumus atque præcipimus, ut in eadem Vaticana Basilicâ, & in loco ad id deceter aptato inter Altare Cathedralis S. Petri, ejusque Confessionem, vel alibi, pro rerum & temporis opportunitate, intra eandem Ecclesiam, singulis prædictis diebus, horis antemeridianis, & ad populi commodum opportunis, Sacramentum Confirmationis administraretur; præmissa semper in singulis diebus hujusmodi, ad instructionem Confirmandorum, apta & gravi oratione, per aliquem de Clero Vaticano, quem præfatus Cardinalis pro tempore Archiepiscopus ad id deputaverit, peragenda, super ipsius Sacramenti sanctitate atque præfentia. Et sicut hæcenus regestum eorum, qui in ipsa Basilicâ confecti fuerunt, ab Archid. Capitularis Custode servare consuevit; ita ab eodem in posterum authenticum omnium Confirmatorum hujusmodi Regestum in ipso Archivo diligenter retineatur, & aservetur; ex quo, ad petentium instantiam & opportunitatem, authentica pariter Testimonia, seu Fides, extrahi possint, atque uno verbo omnia & singula observentur, & impleantur, quæ circa collationem & administrationem Sacramenti Confirmationis, providis Ecclesiæ regulis præscripta reperuntur.

§. 14. Baptismi vero Sacramentum in eadem Vaticana Basilicâ non solum Infantibus intra peculiaribus ipsius Parochiæ finibus in lucem editis; sed, ut in superius innuimus, aliis etiam quibuslibet, tam in Urbem, quam extra illam natis (quorum quidem plurimos, ob venerationem Baptismi Apostolorum Principis, ab ipsius parentibus ad ipsius Ecclesiam baptizandos deferri constat) libere & licite administrari, tum veteri omnium ferme secularum usu & observantia receptum est; tum etiam in sacris Visitationibus, & præsertim in ea, quam anno MDCCXXV. fel. rec. Urbano Papa VIII. in dicta Basilicâ peregit, ac præterea judiciali definitione Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die XV. Maji anni MDCC. edita, agnitum fuit, atque firmatum, & Nos demum hujus solite Constitutionis vigore id ipsum indubitanter atque perpetuo servari volumus, atque decernimus.

§. 15. At quoniam non ignoramus, nonnullos aliorum taliquando ex aliarum Urbis Ecclesiarum Parochiis sive Curatis, vel de suorum jurium conservatione plus nimio sollicitos, vel etiam contra prædicta Decreta pernicaciter obfirmatos, vetas hoc Vaticanæ Basilicæ.

Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. III.

E e Basilicæ.

ANNO 1752. Basilicæ, ejusque Capitali, & Parochi five perpetui Vicarii, jus, & juris hujusmodi exercitium, si non aperte impugnare, at saltem artificio eludere & impedire consueverit; denegando scilicet propriis Parochianis ea Documenta, sive Schedulas de legitimis Infantium natalibus, quæ eidem Vaticanæ Basilicæ Parocho exhiberi debent, aut Schedulas ipsas ejusmodi forma concipiendo, ut vel parentes ipsius parolis, absque proprio decore eas exhibere, vel Vaticanus Parochus easdem, absque injuria Basilicæ, recipere non possent; aut demum aliis artibus, quibus ab religiose hujusmodi voluntatis implemento prædictos respective Parochianos deterrendos esse proficerent; adeo ut Nos ipsi, propter nonnullorum hujusmodi Parochorum culpam, necesse habuerimus, omnes in commune Urbis Parochos initio Pontificatus nostri apud Nos congregatos, gravibus verbis hac de re admonere, atque etiam Edictis per organum dilecti Filii nostri S. R. E. Cardinalis hodierni nostri in Urbe Vicarii publice propositis, coercere: Idcirco, ut omnis in posterum tergererandi via cullibet perpetuo sit præclusa, statumis atque decernimus, ut prædictarum Schedularum exempla sub certa & invariabili forma Typis imprimantur, eaque non solum aliarum Urbis Ecclesiarum Parochis distribuantur; sed etiam ab ipsius Vaticanæ Basilicæ Parocho, vel a Sacrificii Curatoribus, cullibet petenti gratis concedantur; volentes, ut hujusmodi Schedulis impressis nihil a Parochis adscribi possit aut debeat, præter Parenthum nomina, & Proles nativitate, cum ipsorum Parochorum subscriptione, & impressione sigilli eorum Parochiæ. Quod si hujusmodi Schedulis alia foras, præter præmissa, ab iisdem Parochis adscribi, vel earum subscriptionem petentibus absque legitima causa denegari contigerit; volumus eosdem Parochos, singulis vicibus, quibus huic nostræ Ordinationi contra præsumperint, penam quinque Ducatorum auri in auro, in subventionem pie Domus, & Hospitalis Sancti Spiritus in Saxia erogandum, irremissibiliter incurere, & cum effectu persolvere, sublata cullibet condonandi, vel aliter judicandi facultate. Si vero consiterit, eosdem Parochos aliis artibus admitti hanc spirituales consolationem, & concessam libertatem suis Parochianis admovere, eoque ab hujusmodi erga beatum Apostolorum Principem devotionis actu revocare; graviorem etiam penam, & multas, a competentibus Judicibus, tam ex officio, quam ad recurrentium instantiam, volumus coerceri.

§. 16. Cætera vero illustriora Privilegia, quæ ad Vaticanæ Basilicæ dignitatem & decus pertinent, strictim attingendo asserere & confirmare volentes; decernimus in primis, ut solemnes Romanorum Pontificum Consecrationes, juxta vetustissimum Romanæ Ecclesiæ ritum, in Urbe, non alibi quam ad Altare Consecrationis Beati Petri Apostoli; (super quo præter Romanum Pontificem, nemini omnino licet, absque expressa ipsius Pontificis concessione, per litteras Apostolicas singulis vicibus expedienda, incrementum Sacrificium offerre) sicut e contra ad prædictum Altare non alia, quam hujusmodi Successorum nostrorum Consecrationes, sive Ordinationes, peragantur. Coronationes quoque eorumdem Pontificum Romanorum, dum scilicet Sacro Pallio ex Corpore Beati Petri desumpto decorantur, & tanquam Apostolicæ ipsius potestatis Successores, publica omnium Ordinum adoratione coluntur, ad prædictum Altare, & in eadem respective Basilica de more celebrentur. Equum est enim, ut ibi Sacerdotii Magni accipiant unctionem, & sacre jurisdictionis insignia suscipiant, ubi Apostolorum Principis ossa quiescant, a quo, ut Sancti Innocentii I. Prædecessoris nostri verbis utamur, *Episcopatus ipse est tota auctoritas nominis hujus emerit*. Quæ etiam ratione factum esse non dubitamus, ut Venerabiles Prædecessores nostri Romani Pontifices, per continuam plurimum sæculorum seriem, Sacros Christianis Plebibus Rectores, Ecclesiæque Ministros daturi, Ordinationes statis anni temporibus apud Sanctum Petrum habere consueverint; quod & præfati Ecclesiæ Romanæ Rituales Libri, & disertissimi Sermones S. Leonis Papæ I. pariter Prædecessoris nostri de Juniis quatuor Anni Temporum abunde testantur.

§. 17. Eademque de causa, a remotissimis usque temporibus, quorum initium memoria non extat, Sacra Pallia, quæ a Romano Pontifice, Patriarchis, & Archiepiscopis concedi solent, & per quorum traditionem (ut loquitur recolenda memoria Prædecessor quoque noster Innocentius Papa III.) *Pontificatus Officii plenitudo cum Archiepiscopalis nominis appellatione confertur*, in eadem dumtaxat Vaticana Basilica, sacris vigiliis præmissis, benedici, & prope Corpus Beati Petri Apostoli asservari consueverunt. In cuius benedictionis exequenda ritibus, quum pro temporum conditione aliquas subinde variationes inducta fuisse animadvertimus; Nos, edita Constitutione, cujus initium est: *Rerum Ecclesiasticarum origines*, data pridie Idus Augusti An. Incar. Dominicæ MDCCXLVIII, totius Cæremoniæ ordinem, & formam, ac preces in ipsa Benedicti recitandas perpetuo stantes, decernimus. Pallia hujusmodi per Romanum pro tempore Pontificem quotannis in pervigilio Natalis Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, Vespertinis Officiis in eadem Basilica celebratis, absque vero Pontificis, per S. R. E. Cardinalem, illius vice Officium hujusmodi in Pontificaliibus celebrantem, benedici; eademque postmodum sacra Pallia intra venerandum Apostolorum Principis Consecrationem, prope sacrum illius Corpus, & non alibi, pretiose Capfulæ inclusa, quam nos etiam in hunc finem eidem Apostolorum Principi in obsequio nostri pignus obtulimus, perpetuo asservari. Quam quidem Constitutionem nostram, cum omnibus in ea contentis, præsentium quoque tenore confirmamus.

§. 18. Similiter unctiones, seu Benedictiones, & Coronationes Romanorum Imperatorum, & Catholicorum Regum, & Reginarum, gloriam suam & honorem ad Aras supremi Regum Regis, & ad pedes Apostoli, Christiana pietate afferentium, in eadem Vaticana Basilica perfici debere statuimus. Hoc enim requirit & antiqua consuetudo innumeris actibus confirmata, & ipsa supremorum Principum & Christianorum Populorum religio; quæ sane luculentissima quoque erga Romanam Ecclesiam obsequii & devotionis argumenta, in venerationem potissimum Beati Apostolorum Principis, edidisse dignoscitur. Huic factæ sunt civitatum, atque ditionum cessiones & donationes, Regnorumque oblationes & subjectiones quorum diplomata ac monumenta non fœmel super Altare Basilicæ Vaticanæ signata, vel intra Consecrationem Beati Petri reposita fuerant. In ejus Ade præstita sunt Romano Pontifici fidelitatis juramenta, & homagia; ibidem soluti census, atque recepti; vel, si eos injuste denegari contingeret, solemni protestationum aliorumque legitimum actum vi repetiti. Huc denique semper ex omni Christiani Urbis regione fidelium pergrinationes, orationis aut voti causa, susceptæ, nec defuerunt etiam ex sublimioribus ordinibus, qui, ex earum implemento, ad meliorem vite propositum conversi, reliquum ætatis sue tempus in Dei cultu transigere decreverint, sæpeque mortalitatis exuvias apud Beatum Petrum sepeliendas relinquere.

§. 19. Quemadmodum vero eidem Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, pro tradita ipsorum orthodoxæ fidei & canonicæ disciplinæ præcipua custodia, solemne olim fuit, coram Beati Petri Apostoli Consecratione publicas fidei sue professiones recitare, ac, sicuti oportuit, vitæ quoque suæ rationes Clero Populoque exponere; sic etiam, dum Apostolicæ sollicitudinis studio, omnium Ecclesiarum Pastores in recti dogmatis & unitatis Catholice communionis debitate subjectionis ordine continere temper curarunt, eosdem ad Limina Apostolorum statim temporibus evocare, & quoties ita res tulit, apud eandem sacratissimam Consecrationem, eorum libellos, vel incorruptæ doctrinæ testes, vel quibus objecta eis crimina depellerentur, aut errores damnarentur, ab ipsis excipere, in more haberunt. Præterea plerisque atque præcipuis supremæ Apostolicæ Jurisdictionis actus, sive in perditorum ac pervicacium condemnatione, tum singulis annis in die Cæneæ Domini, tum quoties peculiaris rerum necessitas id postulavit, sive in reconciliatione illustrium Personarum, quæ ad Ecclesiæ sinum, ejusque errorum impietatis, regredi meruerunt, seu denique in generalium Indulgentiarum, & potissimum in

PONT. A. XII. Magni Jubilæi publicatione, apud eandem Basilicam exercere consueverunt.

§. 20. Quocirca quum Nos dudum aliis nostris Apostolicis litteris, quarum initium est: *Ad Sepulchrum Apostolorum*, IX. Kalendas Decembris anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLI, datis, ex iustis ibidem expressis causis, statuerimus, ut Servorum & Ancillarum Dei Beatificationes, & Beatorum Canonizationes in posterum in eadem Vaticana Basilica, & non alibi, peragantur, non obstantibus quibuscumque contrariis exemplis, quæ nullum præjudicium antiquo instituto & Vaticanæ Prærogative asserere decernimus, id ipsum harum tenore confirmamus, & innovamus, & inviolabiliter in posterum observari mandamus.

§. 21. Ac præterea dilectos filios Canonicos & Clericos prædictæ Vaticanæ Basilicæ, amplioris gratiæ favore prosequi volentes, decernimus, ut quoties in eadem Basilica hujusmodi solemnes Canonizationes, juxta præmissa, celebrantur, quemadmodum in novissima Canonizatione quinque Sanctorum Anno Domini MDCCXVI die Natali SS. Apostolorum Petri & Pauli per nos celebrata, de mandato nostro factum fuit; ita & in posterum semper peculiaris & certus locus in adorando sacre functionis apparatu eidem præservetur, ex quo decenter & commode sacre solemnitatis ritum spectare possint, indeque a nemine quavis auctoritate valeant amoveri.

§. 22. Similiter alias nostras Apostolicas litteras MDCCXLV. Kalen. Martii Anno ab Incarnatione Domini MDCCXLV. Pontificatus nostri Anno V. editas, harum quoque serie confirmantes & innovantes, statuimus, ut si quando, Apostolica Sede vacante, solemnitatem Corporis Christi celebrari contingat, Processio generalis totius Cleri Urbis, cum interventu Officialium Romanæ Curie, quemadmodum vivente Romano Pontifice moris est, apud Basilicam Vaticanam celebretur, eo ritu, atque ordine, quem in prædictis nostris litteris, aliæque Scheda eadem die manu nostra signata, assidue præscripsimus.

§. 23. Applicationis quoque generalis die festo S. Marci Evangelistæ ab universo Clero Urbis ad Vaticanam Basilicam quotannis haberi solite, perpetuum observantiam, & ritus a Prædecessoribus nostris Alexandro IV. Eugenio VI. & Nicolao V. Romanis Pontificibus præscriptos, nec non Decreta condita a Congregatione Sacrorum Rituum super ejusdem celebratione, ac præsertim Decretum, super modo, quo alia Urbis Ecclesiæ Capitula Vaticanam Ecclesiam ea occasione ingredientia ab eisdem Capitulo recipi debent, die XV. Apr. Anni MDCV. editum, & a fel. rec. Paulo Papa V. specialiter confirmatum, novo Apostolicæ confirmationis nostræ munimine roboramus, ac perpetuis temporibus inconvulso servari præcipimus.

§. 24. Oblationem præterea unius Calicis cum octo Cereis facibus, quam Conservatores Cameræ Almæ Urbis nostræ singulis annis die festo eorumdem SS. Apostolorum, ipsius Almæ Urbis Patronorum principalium, juxta Decreta in Consilio ejusdem Cameræ condita, & a Prædecessoribus nostris approbata, sæpe dictæ Basilicæ dare & offerre consueverunt, in posterum quoque singulis annis ab iisdem Conservatoribus perpetuo dari volumus & offerri; itaut, ad normam litterarum Apostolicarum fel. rec. Gregorii Papæ XV. sub Anno Piscatoris die xviii. Augusti Anni MDCXXI. expeditarum, prædictus Calix valoris sexaginta scutorum monetæ esse debeat, idemque Conservatores pecunias pro Calice dicti Valoris, & facibus Cereis hujusmodi necessariis, ex quibuslibet ejusdem Cameræ Capitalibus redditibus, sive proventibus, desumere, presentium quoque litterarum nostrarum vigore, possint & valeant. Permittentes ejusdem Vaticanæ Basilicæ Capitulo & Canonicis prædictis, quemadmodum alias a san. mem. Prædecessoribus nostris Clemente Papa XI. & Innocentio Papa XIII. per eorum litteras Apostolicas in forma Brevis die X. Aprilis anni MDCCXIII. & die 17. Julii MDCCXXIII. respective datas, ad decennium tantum respective valoris, indultum fuit, ut ipsi, vice & loco prædicti Calicis a memoratis Conservatoribus quotannis, ut præsertim offerri soliti, illius pretium ab iisdem pro tempore Conservatoribus recipere valeant: ea tamen lege, ut pretium hujusmodi penes Montem Pietatis

Mag. Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. III.

de Urbe illico deponatur, indeque amoveri nequeat, nisi ad effectum illud convertendi in emptionem tot sacrarum Suppellectilium in Basilica præfata magis necessarium, quibus insignia Senatus Populeque Romani apponi debeant, præfenti concessione perpetuum vigorem futuris temporibus habitura.

§. 25. Cumque recol. mem. Prædecessor Noster Alex. Papa VII. die XXVII. Sept. anni Domini MDCLIX. ad Divini cultus augmentum, & sacrarum Suppellectilium in eadem Vaticana Basilica conservationem, providum Decretum ediderit, a Nobis alias in Opere de Servorum Dei Beatificatione, & Beatorum Canonizatione Tomo I. relatum, & in præfatis Apostolicis litteris incipientibus: *Ad Sepulchra Apostolorum*, denuo confirmatum, quo certam contributionem, quingentorum scilicet scutorum auri in auro cuiuslibet Servi Dei Beatificatione, & mille scutorum auri similium in cuiuscumque Beati Canonizatione, ab hujusmodi Causarum Postulatoribus, favore Sacri ejusdem Basilicæ persolvi mandavit in conscientiis, si ve conservandis sacris Suppellectilibus prædictis, & non aliter, omnino erogandam; Nos hujusmodi Decreti Chirographum, ejusque integrum tenorem præsentibus pro plene, & de verbo ad verbum insertum habentes, denuo auctoritate nostra approbamus & confirmamus, & quatenus opus sit, quæ ab ipso Alexandro Prædecessore decreta sunt, motu, scientia, & potestate simili rursus decernimus, & constituimus, & in futurum inviolabiliter observari mandamus.

§. 26. Confirmamus pariter & innovamus aliorum Prædecessorum nostrorum, præsertim Sixti IV. Clementis VII. Pauli III. Clementis VIII. & Pauli V. Romanorum Pontificum Constitutiones, & Ordinationes, quibus certa portio a singulis Archiepiscopis, & Canonicis, ac Beneficiis, & Clericis Beneficiatis, in adeptione possessionis eorum respective Archiepiscopatus, & Canoniciatum, Præbendarum, & Beneficiorum, supradictæ Sacrificii respective solvenda præscribitur, quemadmodum etiam integra medietas omnium fructuum & distributionem primi anni dictorum Archiepiscopatus, & Canoniciatum, ac Præbendarum, & Beneficiorum omnium, post adeptas illius & illorum respective possessiones, eidem Sacrificii applicari jubetur: quas quidem præstationes ad ejusdem Sacrificii impensas, quas ipsa quotidie pro dictis sacris Suppellectilibus, aliisque ad divinum cultum pertinentibus subire debet, congrue sustinendas, & non aliter, erogari perpetuo volumus & jubemus.

§. 27. Et quoniam a recol. mem. Prædecessore patris nostri S. Pio Papa V. per litteras, quarum initium est: *Romani Pontificis*, datas apud S. Petrum Incarnationis Dominicæ MDLXVII. tertio Kal. Sept. Pontificatus sui anno II. summa æquitate & providentiæ ratione generaliter statutum fuit, ut omnia & singula sacra ornamenta, paramenta, ac vasa, libri, & alia quælibet ad usum & cultum Divinum in privatis Aedibus, Cappellis, & Oratoriis quorumcumque Ecclesiæ & Beneficia Ecclesiastica obtinentium destinata, quæcumque tempore eorum obitus, sive ex testamento, sive ab intestato relicta fuerint, ea neque sub quibusvis facultatibus testandi & disponendi de bonis ex Altari, vel alias quomodolibet per eos acquisitis, etiam per Romanos pro tempore Pontifices quomodocumque concessis & concedendis, comprehendantur, neque sub appellatione spoliorum veniant; sed ad singulas Ecclesiæ, quibus supradicti præfuerint, seu in quibus Beneficia Ecclesiastica obtinerint, omnino spectent atque pertineant; eidemque Ecclesiis post illorum obitum, etiamsi procul ab Ecclesiis ipsis decesserint, vel ad eas nunquam accesserint, usque, & Beneficiis hujusmodi renunciantibus, eo ipso applicata & incorporata sint & esse censentur; licet id nova confirmatione minime indigeat, quinimmo quoad Vaticanam Basilicam ejusque Sacrarum in viridi observantia esse dignoscatur; ne tamen in dubium unquam revocari valeat. Nos etiam presentium tenore memoratam S. futuris temporibus Prædecessoris legem in omnibus, & per omnia ponimus confirmantes, statuimus atque decernimus, eandem quoad Cappellas omnium & singulorum, qui in eadem dem Vaticana Basilica Canoniciatus, aut Beneficiatus, rem.

in Variis Basilicis vigere testatur, & pro vales. Nos etiam presentium tenore memoratam S. futuris temporibus Prædecessoris legem in omnibus, & per omnia ponimus confirmantes, statuimus atque decernimus, eandem quoad Cappellas omnium & singulorum, qui in eadem dem Vaticana Basilica Canoniciatus, aut Beneficiatus, rem.

Mag. Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. III.

ANNO 1752. Decretum Alexandri VII. pro sacris pellect. Sac. in B. & Canoniz. con. firmat.

Prædecessorum nostrorum, præsertim Sixti IV. Clementis VII. Pauli III. Clementis VIII. & Pauli V. Romanorum Pontificum Constitutiones, & Ordinationes, quibus certa portio a singulis Archiepiscopis, & Canonicis, ac Beneficiis, & Clericis Beneficiatis, in adeptione possessionis eorum respective Archiepiscopatus, & Canoniciatum, Præbendarum, & Beneficiorum, supradictæ Sacrificii respective solvenda præscribitur, quemadmodum etiam integra medietas omnium fructuum & distributionem primi anni dictorum Archiepiscopatus, & Canoniciatum, ac Præbendarum, & Beneficiorum omnium, post adeptas illius & illorum respective possessiones, eidem Sacrificii applicari jubetur: quas quidem præstationes ad ejusdem Sacrificii impensas, quas ipsa quotidie pro dictis sacris Suppellectilibus, aliisque ad divinum cultum pertinentibus subire debet, congrue sustinendas, & non aliter, erogari perpetuo volumus & jubemus.

§. 27. Et quoniam a recol. mem. Prædecessore patris nostri S. Pio Papa V. per litteras, quarum initium est: *Romani Pontificis*, datas apud S. Petrum Incarnationis Dominicæ MDLXVII. tertio Kal. Sept. Pontificatus sui anno II. summa æquitate & providentiæ ratione generaliter statutum fuit, ut omnia & singula sacra ornamenta, paramenta, ac vasa, libri, & alia quælibet ad usum & cultum Divinum in privatis Aedibus, Cappellis, & Oratoriis quorumcumque Ecclesiæ & Beneficia Ecclesiastica obtinentium destinata, quæcumque tempore eorum obitus, sive ex testamento, sive ab intestato relicta fuerint, ea neque sub quibusvis facultatibus testandi & disponendi de bonis ex Altari, vel alias quomodolibet per eos acquisitis, etiam per Romanos pro tempore Pontifices quomodocumque concessis & concedendis, comprehendantur, neque sub appellatione spoliorum veniant; sed ad singulas Ecclesiæ, quibus supradicti præfuerint, seu in quibus Beneficia Ecclesiastica obtinerint, omnino spectent atque pertineant; eidemque Ecclesiis post illorum obitum, etiamsi procul ab Ecclesiis ipsis decesserint, vel ad eas nunquam accesserint, usque, & Beneficiis hujusmodi renunciantibus, eo ipso applicata & incorporata sint & esse censentur; licet id nova confirmatione minime indigeat, quinimmo quoad Vaticanam Basilicam ejusque Sacrarum in viridi observantia esse dignoscatur; ne tamen in dubium unquam revocari valeat. Nos etiam presentium tenore memoratam S. futuris temporibus Prædecessoris legem in omnibus, & per omnia ponimus confirmantes, statuimus atque decernimus, eandem quoad Cappellas omnium & singulorum, qui in eadem dem Vaticana Basilica Canoniciatus, aut Beneficiatus, rem.

Mag. Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. III.

ANNO seu Clericatus quandocumque obtinuerint, etiam si eorum obitus tempore non amplius eadem obtineant, omnino observari debere; ita ut, illis defunctis, liceat Capitulo & Canonicis ipsius Basilicæ, illiusque Sacratio Prædictæ, facram hujusmodi Cappellarum fuppellestem, propria auctoritate libere apprehendere, dictaque Ecclesiæ & Sacratio applicare & incorporare; nec ullas donationes, ac relicta legata, testamenta, codicilli, & alia ultimæ voluntates, seu spolia, super his aliter facta, ullius roboris & momenti existant, aliisve Ecclesiis, locis, aut personis quibuscumque, in quorum favorem facta fuerint, ulatenus suffragentur, eisque jus aliquod in rebus hujusmodi, seu ad illas tribuere valeant; sed omnes & singuli hujusmodi sacras res quocumque nomine vel titulo pro tempore detinentes, ad illas Basilicæ & Sacratio prædictæ realiter & cum effectu restituendum & consignandum omnino teneantur, & ad id per censuras & penas, etiam furti & sacrilegii, ac alia opportuna juris & facti remedia cogi & compelli possint & debeant.

Alia Prædictæ decessor. decreta de non alienand. nec commodand. Sacratio rebus innovat.

Ad Fabricam natam Fabricæ ipsius Basilicæ, quam ea seorsim administrantur a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectum filiorum Romanæ Curie Prælatorum, eidem Fabricæ præpositorum, cujus tamen Congregationis Prædictæ, jam usque ab ipsius Congregationis erectione, idem tempore dictæ S. R. E. Cardinalis fuisse dignoscitur, qui ejusdem Basilicæ Archiepiscopatum pro tempore obtinuit; Nos hic de illis agere prætermittimus, ad aliam Nos referentes Apostolicam Constitutionem, quam nuper, videlicet XVII. Kalendas Decembris elapsi anni ab Incarnatione Dominicæ MDCCLL. edidimus, & in qua, tum pro judiciali causarum cursu, tum pro economica rerum ipsius Fabricæ administratione, nonnulla præscriptimus, quæ opportuna & utilia fore in Domino judicavimus.

Decretis veteris de Censuris natis natis ferigi, alii que Basilicæ privilegiis probat, & innovat.

§. 30. Ut autem prædictæ Basilicæ jura, dominia, & proprietates, quantum fieri poterit, perpetuo illæsa permanent, quo jam a pluribus aliis Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, & præsertim ab Innocentio III., & Gregorio IX. in eorum litteris anno MCCV. & MCCXXXVIII. respective datis, generaliter cautum esse dignoscitur, ut scilicet, quemadmodum contra Romanam Ecclesiam, secundum Constitutiones Canonicas, & legitimas Sanctiones, non nisi centenaria currit præscriptio, ita etiam Vaticanæ Basilicæ jura, & possessionibus quibuscumque, minoris temporis præscriptio non officiat, idipsum Nos quoque præsentium tenore generaliter, & quoad omnia & singula prædictæ Basilicæ jura, dominia, proprietates, & possessiones, statuimus & innovamus. Confirmantes providas Sanctiones Prædecessorum pariter nostrorum Clementis Papæ VII. in ipsius Chirographi Scheda ejusdem manu signata, & Sixti Papæ V. in ipsius litteris Apostolicis sub datum V. Kalendas Octobris anno MDLXXXIX. quas expressas, quibus ejusdem Basilicæ jura tam quoad hujusmodi præscriptiones, quam super probationem in controversis casibus sciendiarum onere, ipsiusque Basilicæ librorum auctoritate, non obstantibus contrariis forsan municipalium statutorum, etiam almæ Urbis, vel juris etiam communis dispositionibus, clarius atque distinctius statuerunt.

Locationes etiam in emphyt. circa novena.

§. 28. Res autem ejusdem Sacratio, atque Basilicæ, videlicet sacra vasa, vestes sacras, imagines, jo-calla, aliaque bona, non liceat Archiepiscopo, Capitulo, aut alteri cuiquam quacumque dignitate fulgenti, alienare seu vendere, præterquam ex causa commutationis in alia ad eundem Divini cultus usum magis necessaria aut opportuna, vel etiam extra eandem Basilicam commolare ad quemlibet usum, nisi Ecclesiarum Basilicæ subditarum, aut quibuscumque personis, (his tantummodo exceptis, quæ de gremio Cleri Basilicæ sunt, cum debita tamen circumspicione) cuiuscumque dignitatis, etiam si S. R. E. Cardinales existant, sub pena excommunicationis ipso facto incurrendæ, & suspensionis a portionibus, præter relectionem omnium damnarum, quæ ipsorum culpa Basilicæ & Sacratio prædictæ obvenierint.

§. 29. Quæ vero pertinent ad conservationem & ornatum Fabricæ ipsius Basilicæ, quam ea seorsim administrantur a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectum filiorum Romanæ Curie Prælatorum, eidem Fabricæ præpositorum, cujus tamen Congregationis Prædictæ, jam usque ab ipsius Congregationis erectione, idem tempore dictæ S. R. E. Cardinalis fuisse dignoscitur, qui ejusdem Basilicæ Archiepiscopatum pro tempore obtinuit; Nos hic de illis agere prætermittimus, ad aliam Nos referentes Apostolicam Constitutionem, quam nuper, videlicet XVII. Kalendas Decembris elapsi anni ab Incarnatione Dominicæ MDCCLL. edidimus, & in qua, tum pro judiciali causarum cursu, tum pro economica rerum ipsius Fabricæ administratione, nonnulla præscriptimus, quæ opportuna & utilia fore in Domino judicavimus.

§. 30. Ut autem prædictæ Basilicæ jura, dominia, & proprietates, quantum fieri poterit, perpetuo illæsa permanent, quo jam a pluribus aliis Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, & præsertim ab Innocentio III., & Gregorio IX. in eorum litteris anno MCCV. & MCCXXXVIII. respective datis, generaliter cautum esse dignoscitur, ut scilicet, quemadmodum contra Romanam Ecclesiam, secundum Constitutiones Canonicas, & legitimas Sanctiones, non nisi centenaria currit præscriptio, ita etiam Vaticanæ Basilicæ jura, & possessionibus quibuscumque, minoris temporis præscriptio non officiat, idipsum Nos quoque præsentium tenore generaliter, & quoad omnia & singula prædictæ Basilicæ jura, dominia, proprietates, & possessiones, statuimus & innovamus. Confirmantes providas Sanctiones Prædecessorum pariter nostrorum Clementis Papæ VII. in ipsius Chirographi Scheda ejusdem manu signata, & Sixti Papæ V. in ipsius litteris Apostolicis sub datum V. Kalendas Octobris anno MDLXXXIX. quas expressas, quibus ejusdem Basilicæ jura tam quoad hujusmodi præscriptiones, quam super probationem in controversis casibus sciendiarum onere, ipsiusque Basilicæ librorum auctoritate, non obstantibus contrariis forsan municipalium statutorum, etiam almæ Urbis, vel juris etiam communis dispositionibus, clarius atque distinctius statuerunt.

§. 31. Locationes vero domorum, possessionum, vinearum, casalium, aliorumque bonorum Mensæ &

Basilicæ prædictæ, quæ locari solita sunt, aut in emphyteusim concedi, in casibus a jure permixtis, A. XII. & quoties illi expedire censeatur, ab ipsius Basilicæ Capitulo quandocumque, & ab ipso Sede Apostolica solita licentia, pro justo pretio fieri, & respectu privilegiorum, ut supra, apprensæ fuerit, nolumus eadem caducitates, seu devolutiones ab eodem Capitulo, ab ipso nostro & Sede Apostolica benedictio, non sine previa cognitione evidentis ipsius Basilicæ utilitatis concedendo, remitti ut condonari posse; nullaque & irritas fore decernimus hujusmodi remissiones & condonationes, si quas forte contra hujus nostræ ordinationis tenorem concedi contingat.

§. 32. Inherentes quoque prædictis Clementis Papæ VIII., aliisque Urbani etiam VIII. die XXIV. Septembris anni MDCXXIX. expeditis litteris, nec non antiquioribus Sixti Papæ V. Kalendis Junii anno MDLXXXIX. datis, volumus atque decernimus, prædictum Capitulum atque Canonicos, nunquam, nulloque prætextu, aut actione etiam in jure fundata, cogi posse ad relocandum eisdem personis, aut priorum locatarum, vel emphyteutarum filius aut descendentes, sive pro eodem, sive pro alio etiam uberiori canone, censu, aut responsione, quoscumque fundos, domos, possessiones, vineas, casalia, aliaque bona ubicumque locorum & gentium, etiam in Alma Urbe, ejusque Districtu existentia, & sive ad Basilicam ipsam, ejusque Capitulum Mensam, aut ad Sacratio, sive ad Ecclesiæ, Monasteria, Prioratus, Beneficia, Cappellas, & Loca Pia eidem Basilicæ annexa, subiecta, aut incorporata pertinent, quaque, cum alias ad longum tempus locata fuerint, aut in emphyteusim legitime concessa, postmodum ad Basilicam ipsam, vel lapsu temporis, vel linea finita, vel alio quovis titulo, occasione, vel causa, devolvi contingat; sed ipsi Capitulo & Canonicis licitum esse præmissa omnia ubicumque sita, eorumque redditus & proventus, eidem Basilicæ, ac eorum Mensæ Capitulari, seu prædictis Sacratio, vel Ecclesiis, aut Cappellis, aliisque superius expressis, respective antea, ammentare, & incorporare, vel etiam aliis quibuscumque pro convenienti pretio, seu canone, aut responsione, servatis alias de jure servandis, locare, arrendare, aut in emphyteusim concedere; non obstantibus, quatenus præsentibus advenit, Almæ Urbis prædictæ, aliorumque civitatum, locorum, atque regionum, etiam confirmatione Apostolica, vel alia quacumque firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & concessionibus Apostolicis quibuscumque, etiam necessario exprimentis, quibus in hac parte, inherentes prædictorum Prædecessorum vestigiis, expressè derogamus.

§. 33. Caducitates autem, sive devolutiones domorum, prædictorum, vinearum, aliorumque bonorum ejusdem Vaticanæ Basilicæ, sive jam nunc ipsius favore, ob non solutos Canones, aliave debitas præstationes intra statuti temporis spatium, seu ob non adimpleta onera præscripta, ob deteriorationem fundi, vel ob non factam directi domini recognitionem, ac non petitam obtinentemque debitis conventis temporibus renovationem, aliisve de causis hujusmodi, aperiendas & purificandas, etiam si declarate & acceptate fuerint, dummodo actualis rei emphyteuticæ possessio, prævio decreto Judicis, per Capitulum, ejusve nomine, apprehensa non fuerit, ab eodem Capitulo remitti & condonari posse concedimus, ab ipso Sede Apostolica benedictio; non alias tamen, quam juxta tenorem Constitutionis Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri prædicti sub die XXII. Aprilis anni Dom. MDXCVI. editæ, nimirum per expressum ipsius Capituli actum atque consensum; ita ut per se actum & consensum receptionem Canonum, patientiam, vel tolerantiam diuturnæ possessionis, aut alias, quam per expressum actum atque consensum hujusmodi, nunquam eidem Capitulo præjudicium ullum inferri possit, aut illatum esse censeatur, quinominus caducitates ipsas seu devolutiones quandocumque declarare valeat, & acceptare. Ubi vero semel declaratis & acceptatis hujusmodi caducitatibus, sive devolutionibus, ipsa actualis rei emphyteuticæ possessio per Capitulum, ejusve

§. 34. Quia vero quæcumque ad honorem Ecclesiæ conservationem, externumque ipsius decus pertinent, eo præcipue diriguntur, ut spiritualis Dei cultus, omninimque in eadem Ecclesia ministrantium fervor & assiduitas nutriatur & augeatur; ideo omnes & singulos Divinis servitiis in ea additis hortamur atque monemus, ut debita assiduitate ac novo semper devotio-nis studio præscripta sibi munia implere non prætermittant; sacraque omnia officia in eadem, quo maxime decet, ordine, decore, ac reverentia peragentes (ut Prædecessorum nostrorum Eugenii III., Alexandri II., & Clementis etiam III. verbis utamur) prædictam B. Petri Ecclesiam obsequio debito venerentur, ut Dei Fideles Apostolorum Limina devotione debita visitantes, locum ipsum in majori devotione & veneratione semper habeant. Præterea publicam erga augustissimum Euchariæ Sacramentum venerationem & cultum augere cupientes, dum præsertim fidelium adorationi, divinis per singulas Urbis Ecclesias XL. horarum spatii, exponitur, volumus, ut in Processionibus, quæ pro hujusmodi expositione SS. Sacramenti in eadem Basilica tribus vicibus quolibet anno totidem vero pro ejusdem repositione celebrantur, omnes in posterum Canonici, Beneficiati, & Clerici devote interesse debeant; ita ut absentes mullentur amissione distributionum, ad modum unius servitii communis, vulgo de Mensa nuncupati. Verum et contra eosdem in posterum absolvamus ab extraordinariis servitiis, quæ hæctenus tempore Adventus totidem fere diebus a singulis præstari consueverant, ita ut diebus festis Adventus prædicti: præter eos, qui secundum consuetam per annum hebdomadam divisionem Choro interesse debent, nullus alius aut Missæ Conventuali, aut Vesperis adesse consueverant; non obstantibus Decretis & Constitutionibus Apostolicis, ejusdemque Basilicæ statutis & consuetudinibus, quibus in hac parte expressè derogamus.

§. 35. Reductiones autem onerum, Anniversario-rum, & servitorum communium, tam eam, quam a Sixto V. olim anno MDLXXXIX. a fel. rec. Prædecessore nostro Sixto Papa V. per Supplicatas ipsius litteras Apostolicas incipientes: Tam pro nostro, ejusdem Vaticanæ Basilicæ Capitulo, & Clero concessa fuit, quam quæ postmodum anno MDCCXXI. a Congregatione tunc existentium S. R. E. Card. Concilii Tridentini interpretatori & executioni auctoritate Apostolica præpositorum, quo tempore Nos ipsi ejusdem Congregationis Secretarii munere fungebamur, prævia matura eorumdem onerum cognitione, & deductione, indulta fuit, præsentium quoque litterarum serie, & auctoritate Apostolica, approbamus & confirmamus, cum omnibus conditionibus & legibus tam in dicta Sixti V. Constitutione, quam in Decreto præfata Cardinalium Congregationis die XX. Decembris anni prædicti, adjectis atque præscriptis. Ac etiam juxta Decretum alias anno MDCLXXXVI. ad Apostolica fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris quoque nostris auctoritate, tunc existente ipsius Basilicæ Archiepiscopo, conditum, ejusdem Basilicæ Capitulo & Clero facultatem concedimus & innovamus, ut anniversarias Exequias pro Animabus quoruncumque Filiulium Defunctorum in dicta Basilica celebrandas, exceptis illis, quibus certa dies a Benefactoribus, seu Testatoribus sub potestate caducitatis assignata reperitur, in Feriam II. cui juslibet hebdomadæ per annum, seu in diem Sabbati in Quadragesima, quibus videlicet ordinaria Capitulari Congregatio haberi consuevit, anticipando transferre, & in diebus hujusmodi, etiam officium sub ritu duplici fieri, celebrare libere & licite possint, & valeant.

§. 36. Na vero nova doincepta onera a Capitulo prædicto facile acceptentur, quibus idem supra vi-res iterum prægravari contingat, volumus atque

PONT. A. XII.

Quædam alicuius servitium Choro oppositæ dispositæ.

Expositio SS. Sacri pro honoris ter quatuordecim omnibus interesse.

Ab extraordinario servitio Choro tempore Adventus existunt Capitulum, & Clerum.

Reductiones onerum tam a Sixto V. quam a Sixto V. Concilio. 1721. concessis sibi roborat. & confirmat.

Decretum Innoc. XI. de celebrandis Anniversariis in diebus Congregationibus Capitularibus assignatis. Instaurat.

De novis oculis in po-

decernimus; nulla in posterum hujusmodi Anniversariorum, aut Communium onera acceptari posse, aut debere nisi in Capitulis, quibus præcedat intimatio recedens per Schedulam ad unumquemque Canonicum transmissam mittendam; in qua describatur res, de qua erit agendum; & nisi iidem Capitulis viginti saltem Canonici interfint, quorum duæ ex tribus partibus pro acceptatione suffragium ferant; ac demum acceptationes hujusmodi nullam vim habere statuimus, nisi ab ejusdem Basilicæ pro tempore Archiepiscopo approbentur, quemadmodum in Decreto a prædicta Congregatione Concilii anno MDCCXX. edito, provide statutum reperitur.

§. 37. Indultum vero seu privilegium alias præfatis Canonicis, Beneficiatis, & Clericis, per fel. rec. Sixtum Papam IV. nostrum itidem Prædecessorem concessum, & a recol. pariter mem. Clementem Papam VIII. in præfatis ipsius litteris die XX. Aprilis anni MDXCVI. datis expresse approbatum & confirmatum, iterum auctoritate nostra innovamus, atque concedimus, ut ipsi, & quilibet eorum, quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem, ex approbatione ab actualibus Ordinariis locorum, in quibus eorum Sacramentales Confessiones expient, eligere possint, qui eorumdem Confessionibus hujusmodi auditis; & salutaris penitentia eidem injuncta, alii-que de jure injungendis, ipsos a quibusvis excommunicationibus, suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, seu inflatis, & per eos incurris, & quibus eosdem etiam auctoritate Apostolica illaqueari contigerit, etiam si absolutio Nobis & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, specialiter vel generaliter reservata existat, & a quibuscumque eorum peccatis, criminibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, & quidem contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari consuevit, semel tantum in vita, nec non in mortis articulo; in reliquis vero Nobis & Sedi Apostolicæ quomodocumque reservatis semel in anno, in foro conscientiarum tantum, & sine alicujus præjudicio, auctoritate Apostolica per has litteras perpetuo tributa, valeat absolvere.

§. 38. Ut autem ejusdem Vaticanæ Basilicæ Capitulum & Clerus, etiam in his, quæ ad ipsorum decus & ornamenta pertinent, nostram sibi liberalitatem sentiant adfuisse, concedimus & indulgemus, ut in posterum in omnibus Ecclesiasticis functionibus, quæ intra Ecclesiam ejusdem Basilicæ sitas celebrantur, atque etiam in Processionibus, quæ circa hujusmodi Ecclesiarum ambitum fieri contigerit, consueto juxta temporum vices habitu Choralium uti possint & valeant, ita ut ætivo tempore Canonici quidem Rochettis & Superpelliceis, reliqui vero Superpelliceis dimittant amitti; hiemali autem tempore, consuevis juxta eorum Ordines Cappis respectivo induti, prædictis Functionibus & Processionibus assistere valeant & interesse. Utque prædictorum vestium, aliorumque consuetorum etiam honoris, & Patriarchalis ejusdem Basilicæ dignitatis Insignium delatio & usus, ex parte aliorum quoruncumque, etiam specialem mentionem & expressionem requirentium, eidem Capitulo & Clero nullo inquam tempore, seu impugari possint aut valeant, eidem auctoritate & tenore, etiam perpetuo statuimus & decernimus. Præterea ut prædicti Canonici, qui ex Apostolicis Prædecessorum nostrorum privilegiis & concessionibus, inter Romani Pontificis & Sedis Apostolicæ Notarios, ac etiam Cappellanos & Familiares, ac in continuos Commensales adlecti & connumerati esse consueverunt, sicut etiam ejusdem Basilicæ Archiepiscopi Vicarii pro tempore existens, non solum intra Vaticanam Basilicam, ejusque Cappellas & Ecclesias ipsi subjectas, sed etiam in quibuslibet Urbis & extra Urbem, tam Sæcularium, quam Regularium Ecclesiis, Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrantes; Candelabrum capulo instructum, vulgo Bugia, & alias Palmatoria nuncupatum, adhibere possint, atque hujusmodi honor & assistentia eidem a nomine denegari valeat aut impugari, decernimus etiam, atque statuimus.

Usus Capitulum & Clerus, etiam in his, quæ ad ipsorum decus & ornamenta pertinent, nostram sibi liberalitatem sentiant adfuisse, concedimus & indulgemus, ut in posterum in omnibus Ecclesiasticis functionibus, quæ intra Ecclesiam ejusdem Basilicæ sitas celebrantur, atque etiam in Processionibus, quæ circa hujusmodi Ecclesiarum ambitum fieri contigerit, consueto juxta temporum vices habitu Choralium uti possint & valeant, ita ut ætivo tempore Canonici quidem Rochettis & Superpelliceis, reliqui vero Superpelliceis dimittant amitti; hiemali autem tempore, consuevis juxta eorum Ordines Cappis respectivo induti, prædictis Functionibus & Processionibus assistere valeant & interesse. Utque prædictorum vestium, aliorumque consuetorum etiam honoris, & Patriarchalis ejusdem Basilicæ dignitatis Insignium delatio & usus, ex parte aliorum quoruncumque, etiam specialem mentionem & expressionem requirentium, eidem Capitulo & Clero nullo inquam tempore, seu impugari possint aut valeant, eidem auctoritate & tenore, etiam perpetuo statuimus & decernimus. Præterea ut prædicti Canonici, qui ex Apostolicis Prædecessorum nostrorum privilegiis & concessionibus, inter Romani Pontificis & Sedis Apostolicæ Notarios, ac etiam Cappellanos & Familiares, ac in continuos Commensales adlecti & connumerati esse consueverunt, sicut etiam ejusdem Basilicæ Archiepiscopi Vicarii pro tempore existens, non solum intra Vaticanam Basilicam, ejusque Cappellas & Ecclesias ipsi subjectas, sed etiam in quibuslibet Urbis & extra Urbem, tam Sæcularium, quam Regularium Ecclesiis, Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrantes; Candelabrum capulo instructum, vulgo Bugia, & alias Palmatoria nuncupatum, adhibere possint, atque hujusmodi honor & assistentia eidem a nomine denegari valeat aut impugari, decernimus etiam, atque statuimus.

§. 39.

Indultum antiquum de Confessione eligendo cum facultatibus & Clero innovat.

Usus Capitulum & Clerus, etiam in his, quæ ad ipsorum decus & ornamenta pertinent, nostram sibi liberalitatem sentiant adfuisse, concedimus & indulgemus, ut in posterum in omnibus Ecclesiasticis functionibus, quæ intra Ecclesiam ejusdem Basilicæ sitas celebrantur, atque etiam in Processionibus, quæ circa hujusmodi Ecclesiarum ambitum fieri contigerit, consueto juxta temporum vices habitu Choralium uti possint & valeant, ita ut ætivo tempore Canonici quidem Rochettis & Superpelliceis, reliqui vero Superpelliceis dimittant amitti; hiemali autem tempore, consuevis juxta eorum Ordines Cappis respectivo induti, prædictis Functionibus & Processionibus assistere valeant & interesse. Utque prædictorum vestium, aliorumque consuetorum etiam honoris, & Patriarchalis ejusdem Basilicæ dignitatis Insignium delatio & usus, ex parte aliorum quoruncumque, etiam specialem mentionem & expressionem requirentium, eidem Capitulo & Clero nullo inquam tempore, seu impugari possint aut valeant, eidem auctoritate & tenore, etiam perpetuo statuimus & decernimus. Præterea ut prædicti Canonici, qui ex Apostolicis Prædecessorum nostrorum privilegiis & concessionibus, inter Romani Pontificis & Sedis Apostolicæ Notarios, ac etiam Cappellanos & Familiares, ac in continuos Commensales adlecti & connumerati esse consueverunt, sicut etiam ejusdem Basilicæ Archiepiscopi Vicarii pro tempore existens, non solum intra Vaticanam Basilicam, ejusque Cappellas & Ecclesias ipsi subjectas, sed etiam in quibuslibet Urbis & extra Urbem, tam Sæcularium, quam Regularium Ecclesiis, Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrantes; Candelabrum capulo instructum, vulgo Bugia, & alias Palmatoria nuncupatum, adhibere possint, atque hujusmodi honor & assistentia eidem a nomine denegari valeat aut impugari, decernimus etiam, atque statuimus.

§. 39.

§. 39.

§. 39.